మా వూళ్లో ఉంటే శంకరరావుగారెవరని అడిగే వారుకారు వీారు. అంటే మాది చిన్న వూరూకాదు ఎంతమాత్రం ! చాలా పెద్దది. కొన్ని లక్షల జనాభా. రోజూ వచ్చిపోయేవారు. నిజంగానే పెద్ద వూరు. శంకరరావుగారు వ్యాపారంచేసేవారు. వ్యవసాయం చేసుకునేవారు. మా వూరి రాజకీయాలలో చెయ్యి ఉంది. అటువంటి పెద్దమనిషి పరిచయం నాలాంటి ఉపాధ్యాయుడికి అవసరం రావటంలో ఆశ్చర్యమేముంది ? ఆయన పిల్లలు కొందరు నా దగ్గర చదువుకున్నారు కూడా.

ఒకరోజు కబురు పంపారాయన. వీలుదొరగ్గానే ఆయన ఇంటికెళ్లాను. ఉదయం ఎనిమిది కావొచ్చే సమయం. వరండాలో పడక కుర్చీలో కూర్చుని ఏదో ఆలోచిస్తున్నారు. నన్నుచూడగానే ఆప్యాయంగా పలకరించి కూర్చోపెట్టారు. కప్పు కాఫీ తెప్పించారు. ఇవీ అవీ మాట్లాడుకుని అసలు విషయానికి వచ్చాము.

శంకరరావుగారికి మొత్తం ఆరుగురు సంతానం. మొదటి ముగ్గురూ అమ్మాయిలే. తర్వాత ఇద్దరు అబ్బాయిలు. ఆ తర్వాత అమ్మాయి పుట్టారు. చివరి అబ్బాయీ, అమ్మాయీ ఇద్దరికీ పెళ్లిళ్లు కావలసి ఉన్నాయి. ముందు ఆడపిల్ల పెళ్లి చేసెయ్యాలని శంకరరావుగారు తొందరపడుతున్నారు. ఎన్నో సంబంధాలు చూస్తున్నారు. అందులో కొన్ని వీళ్లకి నచ్చకా,కొన్ని వాళ్లకి నచ్చకా తప్పిపోతున్నాయి. ఇలా ఉండగా ఎవరో ఆయనకి ఒక అబ్బాయి గురించి చెప్పారు. ఆ అబ్బాయి ఒక విధంగా ఆయనకి దూరపు చుట్టం. ప్రస్తుతం నేనున్న కాలేజిలోనే ఎసిస్టెంట్ లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్నాట్ట.

మాధవరావు బాటనీ డిపార్టుమెంటులో ఉంటున్నాడు. కుర్రాడు, తెలివయినవాడు, మంచివాడులానే కనిపిస్తాడని శంకరరావుగారితో చెప్పాను. చూడటానికి బాగానే ఉంటాడని నా అభిప్రాయం అన్నాను. వయసు, శంకరరావుఅనుకున్నట్లే పాతిక లోపుగానే ఉంటుందని అంగీకరించాను.

"ఈ విషయంలో నీ సహాయం కావాలి రావుగారూ !" అన్నారు శంకరరావు.

* * *

మాధవరావుని వెంటాడేవారి సంఖ్య పెద్దదిగానే ఉన్నా శంకరరావుగారి విషయం చెప్పేసరికి అతను కొంచెం ఆశ్చర్యపోకపోలేదు. "ఏమిటి ఆయన మావాడా ?" అని అడిగాడు. అన్ని వివరాలూ తెలియజేశాను. ఆలోచించి చెప్తానన్నాడు.

"ఎన్ని రోజుల్లో" అని ప్రశ్నించారు శంకరరావుగారు నేనా వార్త అందచేసినప్పుడు. వీలయినంత తొందర పెట్టగలనని చెప్పాను. నేనుండగానే వారి అమ్మాయిని పిలిచారు. పేరు శకుంతల. ఇరవై ఏళ్లకన్నా ఎక్కువ ఉండదు. కొంచెం— అతి కొంచెం— సన్నగా ఉంటే మామూలుకన్నా ఎక్కువ అందగత్తెనని చెప్పినా అతిశయోక్తి కానేరదు. కిందటి సంవత్సరమే బి. ఎస్. సి, జాగ్రఫీ పూర్తిచేసి వూరికనే ఉంది. నా క్లాసులో ఎప్పుడూ కూర్చోలేదు కాని నాకు బాగా తెలుసు.

మాధవరావు అంతగా ఆమె దృష్టిలో పడలేదు. తన స్నేహితురాలెవరో బాటనీ చదువుతూ ఉండేదనీ మాధవరావుని గురించి ఎప్పుడో చెప్పినట్లు జ్ఞాపకమని అంది. అసలు మేమే విషయాల నిరదుకుని కదుపుతున్నామో శకుంతలకి తెలియకపోలే దనుకుంటాను. కాని, నేరుగా 'ఎట్లా ఉంటాడ' ని అడిగేదాకా సిగ్గుపడే అవకాశం ఆమెకి రాలేదు. చివరికి ఆ ప్రశ్న కాస్తా అడిగేటప్పటికి ఆమె కొంచెం కంగారుపడి ఎటూ చెప్పకుండా వెళ్లిపోయింది. ఇదీ ఒక రకమయిన లజ్జా ప్రదర్శనేమో అనుకున్నాను నేను. శంకరరావుగారు అసలు ఇదంతా గమనించినట్లు లేదు. ఏదో ఆలోచిస్తూ, అబ్బాయి జాతకం సంపాదించిపెట్టమన్నారు.

* * *

నేను వెంటనే మాధవరావుని కలవటం వీలు లేకపోయింది. అతను అవసరంగా వారం రోజులు సెలవు పెట్టి ఇంటికి వెళ్లిపోయాడని, మర్నాడు కాలేజీకి వెళ్లినప్పుడు తెలిసింది. అతనిది నెల్లూరు దగ్గరే ఉన్న చిన్న వూరు. తండ్రి లేడు. తల్లి ఇతని అన్నగారితో ఉంటోంది. ఆయనా మాలాగే ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో ఉన్నాడని నా విచారణలో తెలిసాయి. వీరిద్దరు తప్ప వీరి తల్లిదండ్రులకి వేరే సంతానం కలగలేదుట. హడావుడిగా వెళ్లినవాడికి జాతకం పంపమంటూ ఉత్తరం వ్రాయటం బాగుండదని, వచ్చిన తర్వాతనే అడగటానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఆమాటే శంకరరావుగారికే వెళ్లి చెప్పాను. నేను తిరిగి మా ఇంటికి వచ్చేసరికి ఏడు గంటలు దాటింది. వసారాలో నాకోసమే ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నట్లు కనిపించిన కుర్రాడొకడు నేను రాగానే లేచి నుంచుని, "నమస్కారం మాస్టారూ !" అన్నాడు చేతులు రెండూ జోడిస్తూ. ఎక్కడో చూసినట్లుంది కాని ఎవరో గుర్తుపట్టలేకపోయాను.

"నేనండీ, కామరాజుని ! పోయినేడు కాలేజి హాకీ కాప్టెన్‌ని, ఎకనామిక్స్ ఎం. ఎ. చదివాను, జ్ఞాపకం లేదూ ......"

"ఓహెూహెూ ! నువ్వటోయ్ కామరాజూ ! ఎవరో అనుకున్నాను ! కూచో ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను."

తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అతన్ని గురించి అడిగాను. కామరాజుది అసలు ఆ వూరే. కాని అతని చిన్నప్పుడే వాళ్ల కుటుంబం గుంటూరులో స్థిరపడిపోయింది. అక్కడ అతని తండ్రి పొగాకు వ్యాపారం చేసేవాడు. కామరాజు ఎం. ఎ. మావూళ్లో చదివాడు. హాకీలో ఇంతో అంతో పేరు సంపాదించుకున్నాడు. కథలు కూడా వ్రాసేవాడు. మా కాలేజి మాగజయిన్‌లో ఒకటి పడినట్లు నాకు లీలగా గుర్తు. ప్రస్తుతం మావూరి పొలిమేరలో ఉన్న ఒక పెద్ద సిమెంటు కంపెనీలో మంచిపనే దొరికితే చేరాట్ట.

"వూరికేనే చూసిపోదామని వచ్చా...." అని నీళ్ళు నమిలాడు కాని కొంతసేపు తర్వాత అసలు సంగతి బయటపెట్టాడు.శంకరరావుగారికూతురు శకుంతలని

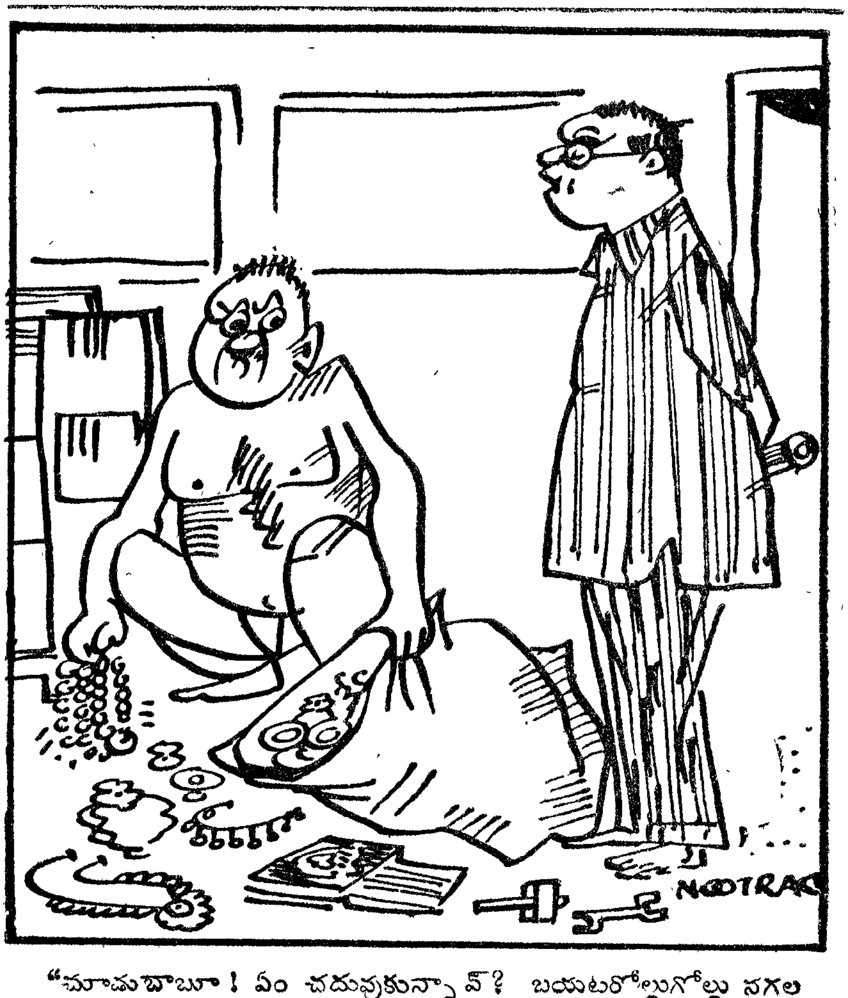

"మామబాబూ ! ఏం చదువుకున్నావ్? బయటరోల్డుగోల్డు నగల వ్యాపారం అని తాటికాయలంత అక్షరాల బోర్డు చూడలేదా ?

'ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక'లో ప్రచురణకు ఇండియన్ ఇంక్‌తో వేసిన కార్టూనులు మాత్రమే పంపాలి. సాధారణంగా 4'' × 2'', 4'' × 4'' చిత్రాలు పత్రికలో పడుతూ ఉంటాయి.

మంచి
కారట్

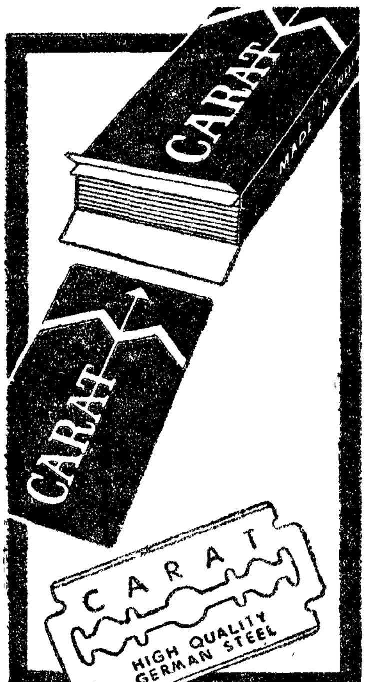

బ్లేడులు
తక్కువధర
4 న.పై
మాత్రం
అన్నిచోట్ల దొరకును
ఓరియంట్ కాస్మెటిక్సు
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు
Ajanta OC/64-1TG.

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలుపెరిగి, వ్రేళ్లపాతుకుపోయి పాదములు నేలపై బెట్టలేక రాళ్లతగిలిన త్రుళ్లిపడువారు పైపూతగావాడిన వ్రేళ్లతోసహామాయంచేయగల సంజీవి. వెల పోస్టుఖర్చులతో రు.5—50న.పై.

కొక్కోకము చిత్రపటములు గలది. రు. 1—50
దాంపత్య రహస్యములు ... రు. 3—00
తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు. 4—50

పోస్టు ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

ప్రభ అండ్ కో.
3, మలయపెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు—1.

ఉత్తమ చికిత్స
ఏకారణముల చేతనైనా నరముల బలహీనత చెందినచో వెంటనే15 సయూపైనల ప్యాంపుతో మమ్ములను సంప్రదించండి:

డా. ఎ. పూర్ణచంద్రరావు,
N.D.F.N.F-U. (Ceylon)
పెట్సుపెషలిస్టు,నాగేశ్వరరావు పంతులురోడ్, పూర్ణాపిక్చర్సువద్ద.గాంధినగరం,విజయవాడ3

మధుస్నుహి రక్తశుద్ధి మాత్రలు

దీర్ఘకాల పవామేహములు, కురుపులు, తెల్లమచ్చలు, వళ్లు రాగిరంగుమచ్చలు, కాళ్ళుచేతుల మంటలు, తిమ్మిరులు, గజచర్మము, కీళ్ళనొప్పులు, శోధి మచ్చలు, గ్రంథులవాపు, మొనవిపుండ్లు హరించును. 20 దినముల మాత్రలు, తైలం వెల రు 10/— పోస్టు వేరు.

కన్సల్టింగు ఫిజిషియన్
డా. మూర్తి పూర్ణచంద్రరావు,
చర్మరోగనిపుణ, చరకాశ్రమం—సత్యనారాయణపురం,
విజయవాడ—3.

ఎలెక్ట్రిక్ & రేడియో గైడ్

ఎలెక్ట్రికల్ ఇంజనీరింగ్, రేడియో రిపేరింగ్, రేడియో మెకానిజంరేడియో అసెంబ్లింగ్,ఎలెక్ట్రికల్ సూపర్, వైజరీ,వైరింగ్,పూర్తికోర్సు చదవండి. రు.50లకు ట్రాన్‌సిస్టర్ రేడియో తయారుచేయడంకూడ నేర్చుకోండి.ఎలెక్ట్రికల్‌వర్కుషాప్ ప్రారంభించండి.(800 పటములు) ధర రు. 12/50.VPP రు. 2 అదనం.

350 జపానీస్ పరిశ్రమల గైడ్

పెన్సిళ్ళు, ప్లాస్టిక్ సామానులు, సోపులు,ఫౌన్‌టెన్ పెన్నులు హాండ్‌లూం వగైరా 350 జపానీస్ పరిశ్రమలు,తక్కువపెట్టుబడితో ప్రారంభించండి.ప్రతిపరిశ్రమయొక్క సాంకేతిక వ్యాపారరహస్యాలు, గవర్నమెంటుసహాయం ఋణంపొందు మార్గాలు ఈపుస్తకంలో గలవు.ధరరు.12/50.V.P.P.రు.2/25అదనం.

SULEKHA BOOK DEPOT(APB)
Phapala, Aligarh

త్యాగం

వివాహం చేసుకొందామనుకొన్నాట్ట. అసంటే ఆమెకి కాలేజిలో చదివేరోజు లప్పటినుంచి అభిమానంట. ఒకసారి తను హాకీ ఆడుతూ ఉంటే విపరీతంగా చప్పట్లు కొట్టడం గమనించాడుట. కథా రచయిత అని అభిమానం కూడా ఉండేదిట. ఒకసారి అతని 'ప్రణయ స్వరూపం' అనే కథ పడ్డ పత్రికకి 'కథ చాలా బాగుంది, రచయితకు అభినందనలు' అని ఉత్తరం రాసిందట. అంతేకాక, తను 'ప్రేమ్‌కుమార్' లాగ ఉంటాడని మెచ్చుకుందని విశ్వసనీయమైన వ్యక్తుల ద్వారా విన్నాట్ట.

"ప్రేమ్‌కుమారా ? మన ఛాంబర్‌మెన్ గారబ్బాయా? అతను లావుగా పొట్టిగా ఉంటాడు కదుటోయ్ ? మన్నేమో పొడుగ్గా, సన్నగా ...." అని సందేహం వెలిబుచ్చాను. కామరాజు నా సందేహాన్ని క్షిప్రంగా నివృత్తి చేశాడు. ప్రేమ్‌కుమార్ ఒక సుప్రసిద్ధ హిందీ నటుడుట.

ఇంతకీ కామరాజు నన్ను కోరదలుచుకున్న 'సహాయము' శంకరరావుగారిని తన విషయంలో సుముఖుడినిగా చెయ్యటం. కామరాజు కుటుంబానికీ శంకరరావుగారి కుటుంబానికీ బద్ధ వైరంట. కుటుంబ కలహాలు వ్యాపార కలహాలుగా కూడా మారి ఒకరికొకరు చాలా దూరమయిపోయారుట. కామరాజు తల్లి చిన్నప్పుడే పోయిందిట. తండ్రి నిరుడు పోయాడట. అయినా శంకరరావుగారికి కోపం పోలేదుట. కోర్టులో ఇంకా ఏదో కేసు జరుగుతూనే ఉన్నట్టు కామరాజు చెప్పేడు.

"బాబూ, కామరాజూ ! నువ్వు చెప్పిందంతా బాగానే ఉంది. నా సానుభూతికేం తక్కువలేదు. అయితే శంకరరావుగారి దగ్గర నాకంత చనువు లేదు. సంబంధం చూసిపెట్టమంటే ఏదో అవస్థపడుతున్నా కాని 'పేచీలో' దిగటం నాకు భయం. అసలు నేను నీకేవిధంగా సాయం చెయ్యగలనో చెప్పు !"

నా మాటలకి కామరాజు నిరాశ చెందినట్లు కనిపించడు. అయినప్పటికీ తేలుకుని తన అభిప్రాయం చెప్పాడు. శంకరరావుగారికి తగిన సిఫార్సు, తన తరఫున చెయ్యమన్నాడు. నేను తికమకపడి, చూస్తానని పంపించివేశాను.

రెండు రోజుల తర్వాత శంకరరావుగారు హఠాత్తుగా మా యింటికి వచ్చేశారు. ఇది నేను ఎదురుచూడని సంఘటన. ఆశ్చర్యంతోనే ఆయన్ని ఆహ్వానించాను. శంకరరావుగారు కొంచెంసేపు తటపటాయించి ఒక ఉత్తరం నా చేతికి ఇచ్చారు.

అది కామరాజు శకుంతలకి వ్రాసిన ప్రేమలేఖ. అందులో మామూలు భావ ప్రకటనలే కాక నా పేరు ప్రస్తావన కూడా ఉండటం చూసి భయపడ్డాను. నేను సహాయం చెయ్యగలనని ధైర్యం తనకున్నదని కామరాజు వ్రాశాడు.

శంకరంగారు లౌక్యుడు, నిలకడ మనిషి. తొందరపడి నన్ను అనుమానించలేదు, దూషించలేదు. ఆ ఉత్తరం ఆయనకి అనుకోకుండా దొరికిందట. తన కుమార్తెని అడగనయినా లేదుట. నేరుగా నా దగ్గరకి వచ్చేశాడు. నేను చెప్పినదంతా జాగ్రత్తగా విన్నాడు.

"మీమీద నా కేమీవంటి అనుమానమూ లేదని

చెప్పగలను. ఇక కామరాజా విషయ మంటారా, మా కుటుంబాల మధ్య విరోధాలు ఇంకా తగ్గ లేదు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ వివాహం జరగటానికి వీల్లేదు ! అదీకాక కామరాజు మా అమ్మాయికి తగ్గ వాడేనా అనే అనుమానమూ లేకపోలేదు. ఇంత దూరం వచ్చింది కాబట్టి చెపుతున్నాను. మాధవ రావు విషయంలో మీరు మరింత శ్రద్ధ చూపమని కోరిక ! మీరు అశ్రద్ధ చేస్తున్నారని కాదనుకోండి.''

శంకరరావుగారు వెళ్లిపోయిన తర్వాత నిదానంగా ఆలోచించి చూశాను. కామరాజుపట్ల సానుభూతి ఉన్నా, అనవసరంగా నన్ను తన ప్రేమ వ్యవహారాల్లోకి ఈడ్చినందుకు అతనిమీద కొంచెం చిరాకు కలిగింది. శంకరరావుగారు సామాన్యులుకారు. ఆయనతో వైరం నాకు మంచిదికాదు. అలాగని ఆయనతో కూడి ఆయన కుమార్తెకి ఇష్టంలేని పెళ్లి బలవంతంగా చేయించటమూ నా కిష్టంలేదు—శకుంతల వింత ప్రవర్తన వెనుక దాగిఉన్నది ఇప్పుడు బయటపడింది కదా, అనుకున్నాను. కొంచెం ఉదాసీనంగా ఉండటం మంచిదనిపించింది.

నాలుగురోజులు గడిచాయి నేను శంకరరావుగారిని మళ్లీ కలుసుకోలేదు. నాకు సంబంధించినంత వరకూ ఈ విషయం వెనకబడినట్లే ననుకుని ఎంతో సంతోషించాను. ఒకనాడు సాయంత్రం నేనలా కాలవగట్టు వెంబడే నడిచి వెళుతున్నాను. కామరాజా నాకెదురుగా నడిచివస్తూ కనిపించాడు. నేను సందిగ్ధావస్థలో పడ్డాను. తప్పించుకుందామా అనుకుంటూ ఉండగా మా చూపులు కలిశాయి. ఇక లాభంలేదనుకుని చిరునవ్వుతో పలకరించాను. కామరాజు ఏదో చెప్పబోయి వూరుకున్నాడు. కొన్ని కుశలప్రశ్నలు, ఇతర విశేషాల చర్చలూ అయిన తర్వాత నావద్ద సెలవు పుచ్చుకున్నాడు. తన ప్రేమ వ్యవహారం ఎక్కడ మొదుపుతాడో అని నేను భయపడ్డాను. కాని, అతను ఆపని మాత్రం చెయ్యలేదు. దీనికి కారణమేమయి ఉంటుందా అని ఆలోచించి చూశాను కాని, అంతుపట్టలేదు,

మర్నాడు మా ప్రిన్సిపాలుగారు నాకు కబురు పంపి చెప్పారు. ఒక మంత్రిగారు వూళ్లోకి వచ్చారనీ, శంకరరావుగారి ఇంట్లో దిగారనీ, మేమిద్దరం వెళ్లి వెంటనే ఆయన్ని చూడవలసి వస్తుందనీ, మంత్రిగారు సాయంత్రమే కారుమీద ఇంకెక్కడికో వెళ్లిపోతారుట. అంతలోపల ఆయన్ని చూడటం అవసరం. ఇంతకీ ఈ మంత్రిగారు నాతోబాటే స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో జయిల్లో ఉన్నారు. ఆయన్ని చూస్తే మా ప్రిన్సిపాలుగారికి బెరుకు. నాతోడు అవసరం అనుకుంటారు—నిజానికి మంత్రిగారితో నాకు పెద్ద చనువు లేకపోయినా.

ఇద్దరం ఆయన కార్లో శంకరరావుగారి ఇల్లు చేరుకున్నాము. మా దురదృష్టవశాత్తు మంత్రిగారు అప్పుడే కలెక్టరుగారితో బయటికి వెళ్లారుట. గంటసేపయినా అవుతుందిట తిరిగి రావటానికి. అప్పటికి పదకొండున్నర దాటింది. పన్నెండుకి ప్రిన్సిపాలుగారికి క్లాసుంది. కొంచెం తర్జనభర్జన జరిపిన తర్వాత, ఆయన కాలేజికి తిరిగి వెళ్లి పోయేటట్లూ, నేను అక్కడే ఉండి మంత్రిగారు రాగానే టెలిఫోన్ చేసేటట్లూ నిశ్చయించుకున్నాము.

శంకరరావుగారితో వంటరిగా మిగిలిపోయాను. కొంతసేపటికి ఆయనే తన కూతురు పెళ్లి ప్రసక్తి తెచ్చారు.

''కామరాజేమయినా కనిపించాడా ? ఏమంటున్నాడు ?'' అని అడిగారు. అప్పుడు ఆయన ముఖంలో నవ్వు రేఖలు వెలిసి మాయమయ్యాయి. నేను అంత క్రితం కామరాజుని కలుసుకున్న సంఘటన గురించి చెప్పాను.

''ఇక మన జోలికి రాడులెండి !'' అని వూరుకున్నా రాయన. నేనూ ఆయన్ని ఇంకేమీ అడగలేదు. మాధవరావు జాతకం గురించి జ్ఞాపకం చేశారు. ఇంతలో మంత్రిగారు అనుకోకుండా తిరిగి రావటం ప్రిన్సిపాలుగారికి టెలిఫోను చెయ్యటం వగైరాలు జరిగాయి.

రాత్రి భోజనంచేసి ఏదో చదువుకుంటూ ఉండగా కామరాజా వచ్చాడు.

''మాస్టారూ నేను చాలా దురదృష్టవంతుడ్ని, అన్నాడు. ఏమిటని అడగ్గా చెప్పాడు. అంతకి రెండు రోజులు ముందు, ఉదయమే అతను ఉండే అద్దె ఇంటి వాకిట్లో ఒక వ్యక్తి వచ్చి నుంచుని ఉండటం చూసి ఎవరని అడిగాడుట తను. ఆవ్యక్తి తలపాగా, కోటూ, పైజామాలు వేసుకుని ఉన్నాడుట. ఇంగ్లీషు ఉచ్చారణనుబట్టి ఉత్తర హిందూదేశానికి చెందిన మనిషిలాగ కనిపించాడుట. ''నీ అదృష్టం అమోఘంగా ఉంది, నువ్వు తప్పకుండా విదేశాలకి వెడతావు, నీది ఉజ్వల భవిష్యత్తు'' అని మొదలుపెట్టి ''అయితే వివాహంలో గండం!'' అని ఆగిపోయాడుట ఆ వ్యక్తి ఇంగ్లీషులో.

కసిరి పంపించెయ్యటానికి సిద్ధపడుతున్న కామరాజా ఈ చివరి వాక్యం వినగానే ఇంకా చెప్పమని అడిగాడుట. ఆ జోస్యుడు కామరాజా మొహం పరీక్షగా చూసి అతని జాతకం వివరాలన్నీ చెప్పాడుట. తర్వాత 'శ' అనే అక్షరంతో పేరు ప్రారంభమయి, బంధువర్గానికే చెందిన ఒక ఎర్రని అమ్మాయితో పెళ్లి అయే ప్రమాదం ఉందనీ, ఆ పెళ్లి గనక జరిగితే ఆరు నెలల్లో అగ్నిప్రమాదంలో ప్రాణం కోల్పోయే అవకాశం — అవకాశ మేమిటి, నిశ్చయం !—ఉందని చెప్పాడుట.

''నాకు జ్యోతిషం అంటే నమ్మకంలేదు మాష్టారూ, కాని శకుంతలకి అన్యాయం జరగటం ఇష్టంలేదు ! ఆమెకోసం త్యాగం చేస్తున్నాను. ఇక ఆమెని మరచిపోతాను !'' అని గంభీరంగా చెప్పాడు నాతో కామరాజు. కాలవగట్టుమీద కలిసినప్పుడు చెబుదామనుకుని కూడా చెప్పలేదుట. అతని నిర్ణయాన్ని మెచ్చుకోకుండా ఉండలేకపోయాను. కాలం ఎటువంటి గాయాన్నయినా మానుస్తుందన్న సామెతని వల్లె వేశాను.

* * *

నా వృత్తి హడావుడిలో ఈ విషయాలన్నీ మరిచిపోయాను. మాధవరావు సెలవు అయిపోయింది గావును, హఠాత్తుగా మా 'స్టాఫ్‌రూమ్' లో కనిపించాడు. నవ్వుతూవచ్చి ఒక కవరు నా చేతులో పెట్టాడు. పసుపు మరకలు శుభలేఖని సూచించాయి. ''అనుకోకుండా పెళ్లి కుదిర్చేసిందండీ మా అమ్మ ! ప్రిన్సిపాల్‌గారితో కూడా చెప్పాను. మంచాయన, మళ్లీ వచ్చే నెల సెలవు ఇప్పిస్తానన్నారు !'' అన్నాడు.

నాకు నిజంగా సంతోషం కలిగింది. మాధవరావుని అభినందించాను.

* * *

ఇదంతా జరిగినవారం పదిరోజులకి నేనేదో పనిమీద మున్సిపల్ ఆఫీసుకు వెళ్లాను. అక్కడ 'బర్త్స్ ఎండ్ డెత్స్' శాఖలో పనిచేసే మా చుట్టం ఒకతను కనిపించగా కబుర్లలోకి దిగాము.

''అన్నట్టు బాబాయి ! ఆమధ్య శంకరరావుగారి తాలూకు పెద్దమనిషెవరో వచ్చి తమ యజమాని గారి చుట్టాలబ్బాయి పుట్టిన తేదీ సమయం మొదలైన వివరాలన్నీ రాసుకెళ్లాడు. కోర్టు వ్యవహారాలా ? సంబంధాలకి జాతకాలేమయినా వేయిస్తున్నాడా ?'' అని అడిగాడు మావాడు.

''పంజాబీ వాడెవడయినా కూడా వచ్చాడా ?'' అని నేను వేసిన ఎదురుప్రశ్న అతనికి అర్థం కాలేదు. ★

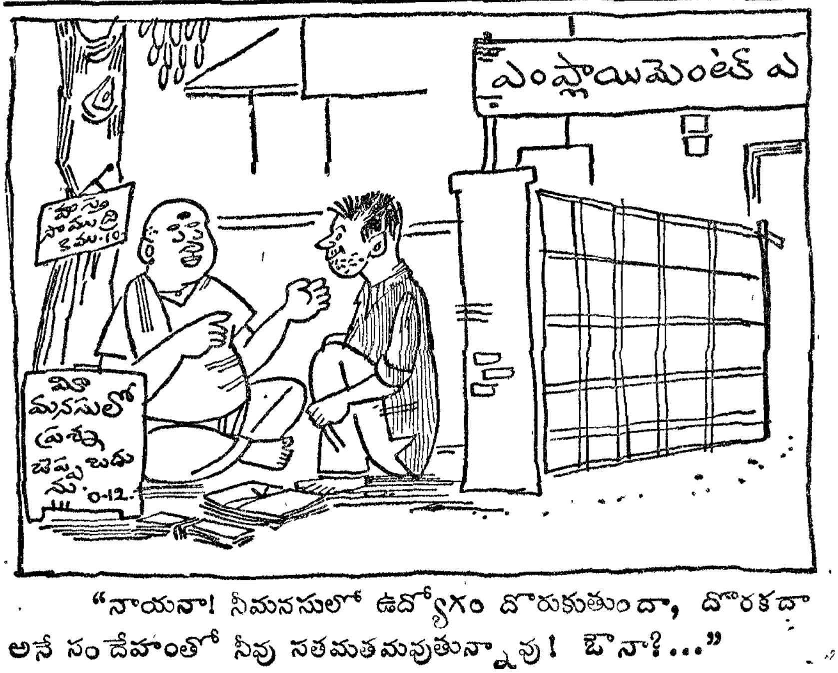

''నాయనా! నీమనసులో ఉద్యోగం దొరుకుతుందా, దొరకదా అనే సందేహంతో నీవు సతమతమవుతున్నావు! ఔనా?...''